

” Kjetil Rekdal vil snakke med pressen som normalt fra og med søndag.

Aalesund-direktør Henrik Hoff beroliger Sunnmørsposten

” Jeg svarte at «Ka utdanninge eg har og kor eg kommer fra kan du stappe langt opp i ræven, ditt rævhol». Rune Andersen i passiar med Hans-Wilhelm Steinfeld

” Jeg prøver derfor å se på det som promoarbeid, og ikke et modelloppdrag. Lege og skuespiller Anders Danielsen Lie om ti sider i New York Times

Leserbrev

HUSSTRID: Dyrebeskyttelse Norge og Dyrebeskyttelsen Sør-Rogaland er i en heftig strid om dette huset på Hinna. Foto: Erik Holsvik

Fakta om Dyrenes Hus

I RA 15. mai ble det skrevet at «Vårt tilbud ble forkastet». Fakta rundt huset i Hinnasvingen 22 er som følger:

Markedsverdien er anslått til 5,5 millioner kroner. Eiendommen er taksert til 4,750 millioner. Dyrebeskyttelsen Sør-Rogaland (DSR) ved Kari Mills har fått tilbud om å kjøpe huset til takst. DSR har lagt inn et bud på 2,1 millioner. DN avsto dette tilbudet.

Organisasjonen Dyrebeskyttelsen Norge (DN) er fundamentert på medlemskap, gaver og arv gitt av mennesker som støtter det arbeidet som blir utført, både lokalt og sentralt. At DN har hatt økonomi til investeringer i eiendommer som kan huse dyr i nød, har ene og alene vært mulig på nettopp dette økonomiske fundamentet.

Når en etablert lokalforening i Sør Rogaland, som har vært tilsluttet DN i mange år, ikke lenger vil tilhøre organisasjonen er det et valg denne foreningens årsmøte har tatt og man må da ta konsekvensene av sine valg. Huset i Hinnasvingen ble i sin tid kjøpt for midler gitt DN fra personer som ønsker å støtte denne eldste, landsdekkende dyrevernorganisasjonen i vårt land. Jeg tror de fleste ser at det blir feil å gi bort store summer til en forening som ikke er en del av denne organisasjonen. Det er mange lokalavdelinger tilknyttet organisasjonen som ønsker seg hjelpesentre. DN må prioritere disse.

Kari Mills uttaler at «mange lokalavdelinger har meldt seg ut av Dyrebeskyttelsen Norge hovedsakelig på grunn av vedtektsendringer, maktkamp og lite forståelse for lokalforeningens innsats.» Dette er en påstand som ikke har rot i virkeligheten. På landsmøtet i 2010 bestemte et demokratisk flertall at organisasjonen

skulle gå fra å være en «hybridorganisasjon» til å bli en ren medlemsorganisasjon. To lokalavdelinger var uenige i dette og trakk sine avdelinger ut, den ene var DSR. De var da klar over hvilke konsekvenser dette ville få for huset i Hinnasvingen, men valgte likevel å gjøre dette. I ettertid viser det seg at omorganiseringen har vært gunstig for lokalavdelingene som er tilknyttet DN og det er viktig å bemerke i denne sammenheng at i løpet av de siste par årene har DN fått tilskudd av nye lokalavdelinger, noe vi setter stor pris på.

DSR fikk som følge av utmeldelsen fra DN oppsigelse på eiendommen 1. juli 2010 og ifølge Driftsavtalen er det gjensidig oppsigelsestid på 12 måneder. I oppsigelsestiden på 12 måneder har DN dekket utgiftene til huset. DSR har disponert huset i 11 måneder utover avtalt oppsigelsestid. Ved oppsigelsen fikk DSR klar melding om inntakstopp, samt å begynne arbeidet med å omplassere dyrene der. Viser til Driftsavtalens pkt 17. «I det tilfelle at Hjelpesenteret utvikles eller leieavtalen opphører er DSR videre ansvarlig for en betryggende omplassering av de dyr som befinner seg under DSRs oppsyn.» Dette har de bevisst unnlatt å gjøre. De har snart hatt to år på seg. Vi er informert om at mange har kontaktet DSR og tilbudt seg å ta til seg dyr, også lokalavdelinger i DN, men blir avvist. Dyrene brukes her som gisler. Jeg ønsker å presisere at blir dyrene avlivet er dette Kari Mills sitt valg, ikke noe DN ønsker eller har bedt om.

Jeg henviser videre til Driftsavtale av 19.mai 2007 undertegnet av Kari Mills, styreleder DSR (da også styremedlem i DN) og Arnfrid Robstad nestleder i DN, i fravær av styreleder.

Kari Mills sørget den gangen for en enestående driftsavtale i sin favør. DN har dekket årlige utgifter på 70-80.000,-. Ingen andre lokalavdelinger

har hatt en slik ordning. Likevel valgte hun å trekke avdelingen ut.

Driftsavtalens pkt 6: «DSR skal profilere sin egen forening og DN på en positiv måte og i samsvar med DN's «Etiske Plattform», herunder arbeide for en økning av antall medlemmer og frivillige, både lokalt og på landsbasis.» I forbindelse med pkt 6 i Driftsavtalen har DSR brutt denne, her har DSR v/Kari Mills i særdeleshet profilert DN på en svært negativ måte. Hun hevder i artikkelen 15. mai, sitat: «Det er trist men dessverre sant at Dyrebeskyttelsen Norge alltid ser på en lokalforening som melder seg ut som en fiende.» Sitat slutt. Dette medfører ikke riktighet, men hun ynder å svartmale DN, noe hun tilgangs har gjort, og ikke minst har hun i tidligere artikkel i samme avis fått uttale seg fritt, vulgært og nedlatende både om organisasjonen og sentralstyrets daværende leder, noe som ble vurdert meldt til Pressens Faglige Utvalg.

Denne saken handler egentlig ikke verken om huset i Hinnasvingen eller kattene som bor der. Dyr appellerer til følelser og det er bra. Men her brukes de i et skittent spill for å svartmale og henge ut landets eldste, landsdekkende dyrevernorganisasjon.

Var DSR v/ Kari Mills oppriktig opptatt av dyrenes ve og vel hadde hun takket ja til tilbudene fra dyrekjære personer som gjerne vil overta noen av dyrene. Da hadde hun benyttet de drøyt 2,1 millioner kronene hun ønsker å kjøpe huset for til å kjøpe et annet hus og flyttet resten av kattene dit. De må ikke ha et hus til 5,5 millioner for å leve. Hun har hatt to år på seg, men har ikke løftet en finger for å løse situasjonen.

Jeg oppfordrer alle om å tenke over fakta i saken og ikke bare ukritisk svelge ensidige påstander. Jeg oppfordrer også alle som har omtanke for dyrene om å ta kontakt med DSR og tilby dere å adoptere et dyr.

Dyrebeskyttelsen Norge, sentralstyret ved leder Aud Vogt Johansen

Brudd i jordbruket

Stortingets jordbruksmelding har satt som et hovedmål å øke matproduksjonen i Norge med 20 % i de neste 20 år. Det skulle tilsi at bønder og småbrukere fikk den nødvendige økonomi til å følge opp dette produksjonsmålet.

Alle jordbruksoppgjør med staten har bare gitt jordbrukerne halvparten av pengene som kreves. Det gjelder økning i inntekt og tilskuddsordninger som blant annet kan sikre kjøtt- og kornproduksjon, grøftetilskudd, beitetilskudd, avløsertilskudd, husdyrtilskudd. Den forverrede økonomien i landbruket har ført til at vi i dag har vel 45.000 bruk igjen og at nyrekrutteringen til næringen er svært liten. Alt tyder derfor på at det blir vanskelig å nå produksjonsmålet i 2022 dersom landbrukspolitikken ikke allerede nå legges kraftig om.

I år har Bondelaget og Norsk Bonde- og Småbrukarlag forhandlet om en pott på 2,2 milliarder som ville bidra til å nå målet samt å sikre medlemmene en økning i årsverkinntekten på kroner 50.000. De avspises med 28 % av kravet. Dette voldssomme spriket mellom løftene i jordbruksmeldingen og tilbudet fra staten er ett bedrag. Det måtte bli brudd. Det vil komme aksjoner i flere fylker. Det er snakk om ulike aksjonsformer og det vil foregå en opptrapping. Dette vil merkes over hele landet, sier bondelagsleder Bjørke.

Bruddet i forhandlingene lørdag 12. mai får sin fulle støtte fra Norges Kommunistiske Parti. Også de aksjoner som må til. NBS brøt forhandlingene i fjor men Bondelaget spiste smulene fra statens bord. Endelig har også Bondelaget sett lureriet og satt foten ned. Lojaliteten til Senterpartiet og jordbruksministeren måtte få en ende. Nå kreves det en allianse mellom Bondelaget og NBS som en jordbrukets fagopposisjon i den videre prosessen skal man nå fram. Foruten den økonomiske delen må man få inn ordninger som fremmer grasproduksjon til beite for å erstatte bruken av kraftfôr, øke kraftfôrprisen, nydyrking av jord og miljøvern.

Jordbrukspolitikk er noe mye mer enn økonomi omkring dyrking av jorden. Politikken som legges fram har betydning, ikke bare for bønder og landbruksnæringen, men for reiseliv, bygdenæring, rein-drift og bosetning. Skal jordbrukspolitikken følge den nasjonale modellen det snakkes om i meldingen må markedstenkingen og matpris få mindre plass i jordbrukspolitikken og selve politikken få avgjørende dominans. Det kan bli en god jordbrukspolitikk som setter Høyre og Fremskrittspartiet på sidelinjen så lenge det varer. Jordbruksforhandlingene må foruten de konkrete krav sette i fokus at en langsiktig ressursvennlig og bærekraftig utvikling for produksjon og utøvere sikres. Vi kan ikke risikere at høyrekraftene og markedsfanatikere snur det hele i løpet av neste stortingsperiode med Høyre og Fremskrittspartiet i høysetet. For dem er det viktigste av alt billig mat og at mellomledd og matmonopoler produserer enda rikere millionærer; ikke å ta hensyn til sliterne på gårdene.

Geir Hansen, Stavanger, medlem av sentralkomiteen i Norges Kommunistiske Parti